

La Sagrada Família (C)

Text de l'Evangelí (Lc 2,41-52): (...) Quan Ell tenia dotze anys, van pujar [a Jerusalem] a celebrar la festa, tal com era costum. Acabats els dies de la celebració, quan se'n tornaven, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin (...). Al cap de tres dies el van trobar al temple (...). En veure'l allà, els seus pares van quedar sorpresos, i la seva mare li digué: «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia».

Ell els respongué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?». Però ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes.

Jesucrist, vertader Déu i vertader home

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui és important el que diu Lluç sobre com Jesús creixia no solament en edat, sinó també en saviesa. Amb la resposta del nen als seus dotze anys ha quedat clar, d'una banda, que Ell coneix el pare —Déu— des de dins: com Fill, Ell viu en un "tu a tu" amb el Pare. Està en la seva presència. El veu. Joan diu que Ell és l'unigènit, "que és al si del Pare", i que per això el pot revelar.

Però, d'altra banda, també és cert que la seva saviesa creix. En quant home, no viu en una abstracta omnisciència, sinó que està arrelat en una història concreta, en un lloc i en un temps, en les diferents fases de la vida humana. Així es demostra aquí de manera molt clara que Ell ha pensat i ha après d'una manera humana.

—Bo i romanent el misteri, en aquesta narració es manifesta concretament que Jesucrist és vertader home i vertader Déu, tal com ho formula la fe de l'Església.